بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار قاریان قرآن کریم در ماه مبارك رمضان - 25 /مهر/ 1383

بسم اللّه الرّحمن الرّحیم
خدا را سپاسگزاریم که توفیق عنایت کرد تا بار دیگر در این محفل نورانی قرآنی با حضور قرای جوان و پُراستعدادمان شرکت کنیم.
امسال و بعضی سالهای دیگر، بحمداللّه ماه رمضان را با این جلسه ی قرآنی بسیار خوب و برجسته افتتاح کردیم. برجستگی این جلسه به خاطر این است که این جوانهایی که در این جا تلاوت قرآن می کنند، استعدادهای بسیار درخشانی هستند که یقیناً اگر وسایل و امکانات پرورش این استعدادها به طور کامل فراهم شود و آن بالندگی لازم را پیدا کنند، کشور ما قله ی تلاوت قرآنی در دنیای اسلام خواهد شد. صداها خوب، فراگیری ها خوب، آمادگی ها خوب - و این نعمت بزرگی است - منتها قدری بیشتر باید زمینه ی رشد و بالندگی این جوانها پیدا شود.
بارها عرض کرده ایم که تلاوت قرآن به شکل ممتاز و با صدای خوش و با آهنگ درست و خوب، مشوق گرایش عمومی به قرآن با دلها و جانها و فکرهاست. این تفنن نیست ؛ این یك کار زاید و تشریفاتی نیست. اگر درست بفهمیم چه کار داریم می کنیم، این یك حرکت منطقی و قدم استواری است در راه همه گیر شدن فهم و معرفت قرآن. این مطلب را برای این عرض کردیم که شما قرآنیان عزیز - که غالب این جمعیتی که این جا هستید یا همه، جزو علاقه مندان به قرآن یا تلاوت کنندگان به آهنگهای قرآنی هستید و از این جهت، مخاطب شمایید - این کار را هرچه می توانید پیش ببرید و پایه های محکمی را برای آن فراهم بکنید. البته تلاوتهایی که امروز گوش کردم، متوجه شدم که امسال از سال گذشته بهتر شده است ؛ این نشان دهنده ی این است که ما رو به رشد هستیم. خیلی از تلاوتهای همین جوانهای خودمان که بعضی از آنها حالا در این جا خواندند، تلاوتهایی است که از خیلی از تلاوتهایی که گاهی در رادیو پخش می شود و بنده گاهی گوش می کنم، بهتر است ؛ این نشان دهنده ی این است که ما به سمت جلو حرکت می کنیم. البته این کار هم مثل همه ی کارهای دیگر شرایطی دارد ؛ بایستی آن نکات لازم را از اساتیدش فراگرفت:
هرکه چیزی یاد گیرد
باید از استاد گیرد
خودرُو بار آمدن، اتلاف منابع و اتلاف استعدادها را به دنبال دارد ؛ وقتی انسان خودرُو بیاید بالا، استفاده ی بهینه از استعدادش نمی شود ؛ بایستی همه ی جهات، هم درست خوانی متن - که الحمدللّه تجوید خیلی خوب شده و این جوانها تجویدشان خیلی خوب است. بعضی از دقتهایی که ماها در تجوید می کنیم، من گاهی دیده ام این خواننده های درجه ی دو مصری که می آیند این جا، غالباً بعضی از این موارد را آنها رعایت و مراعات نمی کنند - هم صداها، که صداهای بسیار خوبی در بین جماعت ماست، رعایت شود.
یك اشکال بزرگ در تلاوتهای ما - که حالا بحمداللّه دارد اصلاح می شود - عدم توجه قاری و تلاوت کننده به مضمون آیه یی است که می خواند. وقتی شما با مضمون آیه کاملاً آشنا بودید، خود شما در هنگام خواندن تحت تأثیر قرار می گیرید و نفس این تحت تأثیر قرارگرفتن شما، هم در لحن و هم در صدا و هم در نغمه و هم حتّی در حرکات ظاهری شما اثر می گذارد و روی مخاطب و جلسه هم تأثیر می گذارد. نظیر این موضوع را در خواننده های شعر فارسی و مداحهایی که خوش صدا هستند و در بعضی از جلسات می خوانند، دیده اید ؛ شعر خوبی که می خواند، خودش تحت تأثیر صدای خودش قرار می گیرد و لحن او تحت تأثیر این خودتأثیری قرار می گیرد و نافذتر و شیرین تر و دلنشین تر می شود ؛ عیناً در قرآن خواندن هم همین طور است. بعضی از خواننده های مصری هم که این جهت را بیشتر رعایت می کنند، لحنشان دلپذیرتر و دلنشین تر است. این یك نکته است که باید مورد توجه قرار بگیرد و این، در وقف و ابتدا و مسائلی از این قبیل هم تأثیر می گذارد.
این را به شماها که همه اهل فن تلاوتید، عرض بکنیم که یکی از محسنات جلسه ی امسال این بود که اصرار به

بلندخوانی و نفس عمیق نشان دادن نبود ؛ این خیلی خوب است. قرا اصلاً اصرار نداشته باشند که نشان دهند نفس شان زیاد است ؛ نه، این نفس بلند برای آن جایی لازم است که اگر آیه را قطع کنید، معنا خراب می شود ؛ آن جاست که نفس بلند خوب است ؛ نفسی که به آن بلندی نیست، این جا کم می آورد. البته آن هم راه جبران دارد ؛ می بینید که در بین قرای مصری بعضی ها درجه ی یك هستند، ولی نفسهایشان کوتاه است ؛ مثل عبدالفتاح یا بعضی دیگر ؛ این عیب اساسی محسوب نمی شود و قابل جبران است ؛ یعنی آن استادِ فن بلد است که اگر نفسش کوتاه آمد، دنباله ی آیه را چه طور بخواند که انگار قطع نشده ؛ قشنگ می خوانند ؛ خیلی از این قرای قدیمی البته این طورند ؛ اما این جدیدی ها که حالا هستند و ایران هم زیاد می آیند، اغلبشان مبتلا به همین مرضند ؛ مرضِ نفسگیری و بلندخوانی ؛ گاهی خودش بال بال می زند ؛ اما قطع نمی کند! این هیچ حُسنی محسوب نمی شود ؛ فقط حُسنش همان جایی است که انسان احتیاج دارد به نفس بلند و اگر نفسش کوتاه باشد، کم خواهد آورد ؛ خراب می کند، که آن هم یك زینتی است ؛ خوب است ؛ اما در غیر آن هیچ لازم نیست. ببینید کجا بایستی آیه را کوتاه کرد ؛ کجا باید وقف کرد ؛ کجا بایست با وقف، معنایی را نشان داد یا با تکرار، معنایی را نشان داد و گاهی با یك کلمه، یك معنایی را رساند ؛ اینها را باید رعایت بکنید.

یکی از مسائل تلاوت ما، مسأله ی موسیقی تلاوت و این نغمه های صحیح تلاوت است، که اینها را بایست صحیح خواند. دیگر حالا مجال صحبت در این زمینه نیست ؛ این هم بسیار مهم است. اینها هم یك روش و شیوه یی دارد که البته من حالا می بینم خیلی بهتر شده و سابقها این طور نبود. نغمه ها و آهنگهای قرآنی را بایستی فراگرفت. البته خیلی اش هم ذوقی است ؛ این را هم عرض بکنیم ؛ یعنی اگر کسی دارای ذوق هنری باشد، بدون این که بخواهد یاد بگیرد و تُت بخواند، خودش می فهمد که چه کار بایستی بکند ؛ طبیعتِ ذوق قاری، او را می کشاند به یك آهنگ صحیح. هرچه بتوانید کمتر در این زمینه ها از این و آن تقلید بکنید، بهتر است.

امروز از دعای آقای موسوی هم محروم شدیم.

پروردگارا! به محمّد و آل محمّد همه ی ما را با قرآن زنده بدار و با قرآن محشور کن ؛ ما را ممتاز و مفتخر به فهم معارف بلند قرآنی بفرما ؛ ما را از قرآن هرگز جدا مفرما ؛ ما را مشمول ادعیه ی زاکیه ی حضرت بقیةاللّه قرار بده.

والسّلام علیکم و رحمةاللّه و برکاته